

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

47. Tiberius Gracchus & Caius Carbo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ria, & gratulatione solempni prosequuta est. Quid hac eloquentia magnificentius?

inanes, veruntamen nondum tritis nostrorum hominum auribus, nec erudita ciuitate tolerabiles.

Seruius Galba.

N. N.

CAPVT XLV.

Galba oratoru ingenium inuenimus, & oratoris furor.

VT in Lelio elegantia, maiestas in Scipione, sic vis in Seruio Galba mirabilis extitit. Testis illa nobilissima causa, quam pro socijs grauisime, vehementissimeque egit, in qua vnum quasi comperdinatus, medium diem, totum in consideranda causa componendaque posuit: & cum cognitionis dies esset, & Rutilius rogatu sociorum, domum ad Galbam mane venisset, vt eum admoneret, & ad dicendi tempus adduceret, vsque ille quoad ei nuntiatum esset, consules descendisse, omnibus exclusis commentatus est in quadam teftudine cum seruis literatis, quibus aliud distate eodem tempore solitus erat. Interim cum ei nuntiatum esset tempus esse, exiisse in aedes ferunt eo colore, & ijs oculis, vt egisse causam non commentatum putares. Addebant scriptores illos male mulctatos exiisse cum Galba, ex quo significabatur, illum, non in agendo solum, sed etiam in meditando vehementem, atque incensum fuisse. Itaque cum fortasse vis, non ingenij solum, sed etiam animi naturalis quidam dolor dicentem incendebat, efficiebatque, vt incitata, & grauis, & vehemens esset oratio. Dein cum otiosus stylum prehenderat, motusque omnis animi, tanquam ventus hominem defecerat, staccesebat oratio. Cicero in Bruto.

Signum quodam dialogus, vt Hierodoti, & Marcellini verborum.

a. Impletaque admirationi fuerunt apud veteres, qua hominibus, ad elegantiora certatim desuuentibus fiunt contemptui: Ne scio quid maius nascitur illade.

Tiberius Gracchus, & Caius Carbo.

CAPVT XLVII.

VT inam in Tiberio Graccho, Caioque Carbone, talis mens ad remp. bene gerendam fuisset, quale ingenium ad bene dicendum fuit. Profecto nemo his viris gloria praestitisset, sed eorum alter propter turbulentissimum tribunatum (ad quem ex inuidia foederis Numantini bonis iratus accesserat) ab ipsa rep. est interfectus. Alter propter perpetuam in populari ratione lenitatem morte voluntaria, se a seueritate iudicium vindicauit. Sed fuit uterque summus orator, atque hoc memoria patrii teste dicimus. Nam & Carbonis, & Gracchi habemus orationes nondum satis splendidas verbis, sed acutas, prudentiaque plenissimas. Fuit Gracchus diligentia Corneliae matris a puero doctus, & Graecis literis eruditus. Nam semper habuit exquisitos ex Graecia magistros, inter eos iam adolescens Diophantem Myrleanum Graeciae temporibus illis disertissimum: sed & breue tempus ingenij augendi, & declarandi fuit.

Curio.

N. N.

CAPVT XLVI.

Cicero in maiore Curione iudicium.

Curio fuit eiusdem aetatis fere, sane illustris orator, cuius de ingenio, ex orationibus eius existimari potest. Sunt enim, & aliae, & pro Seruio Fulvio de incestu nobilis oratio, nobis quidem pueris, haec omnium optime putabantur, quae vix iam comparent in hac turba nonorum voluminum: (addit) atqui haec de incestu oratio, puerilis est locis multis, de amore, de tormentis, de rumore, loci sane

a. Notat Plutarchus in Gracchiis eum fuisse ἡγεταρχικόν, ἡγεταρχὸς οὐτος, ἢ ὁ τῶν ἡγετῶν, ἢ ἡγετῶν, ἢ ἡγετῶν. Sedatum, & nitentem in miseratione excianda summum artificem, ditione suauem, purum, & exquisitè elaboratum.

Caius